

for 30 Aar siden og saaledes ikke skal kunne tale om den med samme Sagkundskab som det ærede Medlem, har jeg dog mange Gange anstillet Betragtninger over vore Underofficerer og kan i alt Fald erindre, at jeg som Dreng har set Underofficerer behandle Rekrutterne paa en Maade, der ikke kunde stemme en sympatisk over for disse Folk. Men jeg tror ogsaa, at hele det store Oplysningsarbejde i vor Nation i Almindelighed har bidraget noget til at skabe bedre Resultater. Vi have saavel hos Underofficersstanden som hos Arbejdersstanden og for Resten hos alle, som have høstet Fordel af det nationale Fremskridt paa Aandens Omraade, set, at der er kommet en ny Aand ind, og at de derved have faaet bedre Forhold, hvad der ogsaa vil kunne tale til Gunst for de Krav, som udtrykkes i det foreliggende Lovforslag, og der er ogsaa gentagende blevet henvist til dette: Vil man nu betragte Underofficersklassen som den Klasse, der mest direkte faar med den værnepligtige Ungdoms fysiske Opdragelse at gøre, vil jeg sige, at jeg nødig vilde betro min Søn til en Underofficer, der er slet lønnet, og som derfor kun har ringe Adgang til at udvikle hele sit aandelige Standpunkt. Da vi nu en Gang leve under en Lov, der byder, at vore Sønner skulle være Soldater, vilde jeg være gladere ved, at min Søn fik med en human og oplyst og ogsaa nogenlunde vel-lønnet Underofficer at gøre. Det er Grunden til, at jeg for mit Vedkommende skænker dette Lovforslag min Sympati.

Høegh-Guldberg: Som Repræsentant for en større Garnisonsby skal jeg paa forskellig Foranledning tage Ordet i denne Sag og medgive dette Lovforslag min bedste anbefaling. Jeg kan ganske slutte mig til de anbefalende Ord, som faldt fra den første ærede Taler og til, hvad Motiverne i Lovforslaget bringe. Det ligger i Sagens Natur, at da disse Folks Lønningsvilkaar ere skabte ved en Lov, der ligger ca. 32 Aar tilbage i Tiden, vil der alene af den Grund være rimelig Anledning til nu at optage den til Revision. For mange ligestillede har Revision fundet Sted i de senere Aar, og disse Underbefalingsmænd ere virkelig gennemgaaende alt for tarvelig

lønnede. Det drejer sig dog her om Hærens trofaste, gode Middelstand, hvis *Begyndelseslønning* er alt for tarvelig. Der er allerede nævnt, at naar man ikke medtager dens Dyrtidstillæg, Tillæg for Hæders-tegnet og Erstatningen for Brød, begynder en Sergent kun med 550 Kr. om Aaret og ender, naar han i omtrent 40 Aars Alderen kan gøre sig Haab om at blive Overser-gent, med en Lønning af 840 Kr. Med-tages disse andre Tillæg, bliver Lønningen kun ca. 100 Kr. højere. De ere desuden alt for længe om at rykke op med disse ringe Lønningsforhøjelser. Som jeg før nævnte, vil en Sergent ordentligvis være 40 Aar gammel, inden han kan naa op og blive Overser-gent. Den højeste *Slutnings-lønning*, en Underofficerer kan naa til som Stabssergent — af hvilke Pladser der kun er faa, nemlig alene een ved hvert Kompagni eller Eskadron — er 1396 Kr., eller med de før nævnte Tillæg ca. 100 Kr. højere. Det er ogsaa nævnt i Mo-tiverne, og jeg skal atter henlede Opmærk-somheden derpaa, at der tidligere var en hel Række Stillinger, hvortil disse Under-officerer kunde vente at trække sig til-bage, f. Eks. ved Toldvæsenet, Postvæ-senet, som Arretsforvarer, Politibetjent og lignende. Men nu indskrænkes Ad-gangen til disse Stillinger mere og mere. Det ligger jo nemlig i Sagens Natur, at baade Toldvæsenet og Postvæsenet helst ønske Folk, der fra neden af have ar-bejdet sig op i disse Fag, og ikke ønske, at andre skulle træde i Vejen for Elevers Oprykning fra disse Etaters laveste Stil-linger. Det er desuden heller ikke heldigt for Armeen at have en Underofficersstand, der hele Tiden tænker paa, om der ikke skulde være en civil Stilling, hvortil de kunde trække sig tilbage og derved for-bedre deres Vilkaar. Det er bedre for Hæren at have en Underofficersstand, der føler sig fast knyttet til Armeen og kan være tjent med hele sit Liv at dele Vil-kaar med den. Naar der er Tale om Underofficerernes Stilling, nævnes der ogsaa ofte, at de have Adgang til *Bierhverv*, til at kunne skaffe sig visse Indtægter fra privat civil Beskæftigelse som Lærere, Afskrivere, Bogholdere o. s. v. Dog, det vil kun være Tilfældet i et ret begrænset